

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XXIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

cognoscis, nullam tibi recusandi causam superesse. Nihil adjicio de celebritate loci de plurimis amicis, quos hic habes, nihil quoque de rebus nostris privatis, quæ a nobis mutuo & præsentis consilio sunt administrandæ. Scio enim unicam illam causam, de qua jam dixi, sufficere. Nec est, quod existimes, te hanc conditionem cum detrimento rei familiaris suscepturum. Vacant enim jam tres Canonicatus, & quidem intra omnes Canonicatus optimus, quem Sopherus olim possedit. Tu saltem vide, ut DEO vocanti obtemperes, nec de salario sis sollicitus. Tale tibi constitutum, quale nullus Theologus unquam habuit. Itaque te etiam atq; etiam oro, ut propter Ecclesiam & Academiam nostram, propter amicos & propter liberos tuos, qui hic longè melius, ac alibi educari possunt, ita res tuas instituas, & eo animo ad nos quamprimum venias, quod hic in posterum vivere cupias.

Bellum apud nos desuit: & pax est constituta. Nos ex præterito bello didicimus, quantum bonum sit pax. Et iccirco impostertum majori studio pacem retinebimus.

Quis status sit Ecclesiæ & Academiæ, ex literis Doctoris Pappi & Conventus Ecclesiastici percipies.

Hæc per præsentem significare volui: Tu fac, ut prima quaque occasione huc te conferas: sed diem mihi prius significa: ut idem tutoribus Wormatiensibus significari possit, quàmvis forte id melius per præsentem tabellarium in reditu indicari queat. S. 13. Febr. Anno 93. Argentor.

Mitto tibi hic thalerum, quo in præterito bello magistratus in solutione stipendiorum usus est: dabis eum filiolo juniori strenæ loco.

Tibi

Addictiss. Affinis

G. Obrechtus.

XXIII.

Salutem in Christo. Reverende & Clarissime Dn. Doctor, amice & Compater honorande.
Binas tuas literas, 18. Martii, & 11. Aprilis scriptas, una & ab uno eodemque Tabellario hac hora, qua hæc scribo, accepi, una cum scripto tuo Antipezeliano: pro cujus communicatione maximas tibi ago gratias, teque hortor, imò per Christum rogo & obtestor, ut vel tandem Neostadianæ Admonitionis refutationem, tempore hoc oportunitissimo, quo juxta Doctoris Giphani querelam Calvinistis in Palatinatu, etiam Electorali, interitus imminet, & utilissimam, & maximè necessariam absolvas, & in lucem edas. Condoleo au-

Zzzz 2

tema

tem tibi, charissime mi Domine Compater, propter fratris tui, tibi olim charissimi & suavissimi, Dn. D. Erasmi, viri reverendi & clarissimi, p. m. immaturum obitum. Sed beati, qui, præsertim hoc turbulento tempore, (quo periculorum & malorum plena sunt omnia) in Domino moriuntur. Non amisisti, sed præmisisti illum, quem aliquando triumphans in aeternæ vitæ gaudio videbis denuo. Luctuosus & mihi (ut nosti) præsens est annus. Sed quid in vanum & impiè voluntati divinæ, quæ longè omnium optima est, obstreperemus? Quin potius in nobis quoque illa fiat, Amen.

Utinam nova Kriegeriana, quæ mihi communicasti, certiora essent & veriora, quàm illa, quibus animum utriusque nostrum superiori anno frustra exhilaravit. Spero tamen ipse quoque, rem hanc, de qua à M. Kriegero scribitur, non planè de nihilo esse. Proximè enim elapso mense Februarii Pastor Ecclesiæ Calvinis in Ducatu Wirtembergico, focer D. Pappii nostri, huius genero nimirum suo, scripsit, Jacobum Büchsensteinium illum, civem & Senatorem Heydelbergensem, virum optimum & integerrimum, religioni nostræ addictissimum, tibi haud dubiè non minus quam mihi notissimum, sibi ea ipsa die, qua literas ad Papium nostrum dedit, Calvæ, quæ patria est Büchsensteinii retulisse, certos quosdam, & quidem primarios Ludovici illius Pii Illustr. Electoris p. m. olim consiliarios, utpote Magistrum magnum curiæ, generosum Dominum Fridericum liberum Baronem in Limburg, &c. item nobilissimum virum Dominum Joannem Philippum ab Helmstad, olim Marcellum Electoralem, nec non Julium illum nostrum Micyllam, J. U. D. olim Cancellarium Electoralem, à Juniore Electore Friderico, Heydelbergam, paucis antediebus, quàm prædictus Büchsenstenius Heydelbergam Calvam profectus fuerat, vocatos esse. Adjunxit & hoc Büchsenstenius in sua relatione, se ante discessum suum oculis suis Dominum Joannem Philippum Helmstadium Heydelbergæ vidisse, reliquorum verò duorum adventum ab ipso Electore, & civibus Heydelbergensibus, magno cum desiderio expectatum esse. Hæc verissima esse, non dubito: idque propter hujus rumoris authorem, hominem, fide dignissimum, & virum consularem. Hæc cum ita certo sint, reliqua quoque Kriegeriana nova (quia conjuncta sunt) eò veriora & certiora esse judico. Omnino itaque spero, brevi & te in Schola, & me in Ecclesia Heidelbergæ docturos. Quod si factum fuerit, cum Simeone dicam: Nunc dimittis servum tuum Domine in pace, quia, &c. Sed fiat Domini voluntas.

De reformatione nostra proximè quædam tibi scripsi: nunc reliqua per texam. Cum dimissionem Papius noster jam accepisset, Dominus Wagen Pragæ abiit, nescio quando reversurus: Dominus Ammannius verò subito in lethalem, Ungaricum nimirum, morbum incidit, in quo, præter meam & omnium aliorum expectationem, meam operam in cœnæ Dominicæ sumptione,

prione, & consolando, expetiit, & facile etiam impetravit. Medici quidem nostri omnem de ipsius vita spem abjecerant, sed DEI beneficio convaluit iterum. Quid sit? Absente Domino Wagen, & Domino Ammonio cum morbo gravissime colluctante, Papiro autem nostro abitu parante, Dominus præses nostræ Provinciæ, & Domini ordinarii, à quibusdam proceribus, & aliis bonis viris indignam nostri Papii sortem moleste ferentibus, de toto negotio melius informati, de retinendo Rectore nostro cogitant, & mihi simulac Dn. D. Veneto; & Dn. D. Gabelhoveio, per decretum mandant, ut intercedamus, & quàm diligentissimè cum Papiro nostro agamus, ut diutius in schola nostra maneat, amotis omnibus remoris, quæ molestæ ipsi hæctenus fuerunt. Fecimus nos quidem hac in parte, quod & debuimus, & potuimus, polliciti Papiro nostro, Dominorum Provincialium nomine, omnem Dominorum gratiam & benevolentiam, sed impetrare nihil apud eum tum temporis potuimus. Re deliberata, literas prolixas ad Dominum Præsidentem, & Dominos Ordinarios dedimus; quibus Papii nostri honorem contra Gabelmannum vindicavimus, innocentiam demonstravimus, & declaravimus, quæ hæctenus contra Papium sint Inspectorum nomine acta, nobis tribus insciis & inconsultis acta esse omnia, quæ perniciem scholæ nostræ sint allatura; nos itaque omnino suadere, ut clementius Domini ad Rectorem adornent scriptum, ipsiusque animum planè offensum, hac ratione mitigent, omnem benevolentiam, si diutius in schola nostra maneat, ipsi pollicentes. Lectis nostris literis, paulo post liberalissimè & benignissimè illi scribunt, causam prioris deterioris scripti, nescio in quem, rejicientes, & optima quæque, si mansurus sit, pollicentes. Metum quoque illi omnem de Gabelmanno, in scripto illo suo, eximunt, dum promittunt ei, fore, ut posthac Gabelmannus nullum prorsus negotium in Restoratu, & Scholæ gubernatione, ipsi sit facturum. Petunt quoque simul in scripto illo suo à Rectore, ut quâncunquè velit, ipse in Senatu Dominorum Ordinariorum, qui benignissimè ipsum in Resolutione sua sint audituri, appareat, &c. Quamvis autem Papius noster ad hoc Dominorum scriptum nihil adhuc responderit, (hæctenus enim Domini Præsidentis nostræ Provinciæ adventum expectavit) animus tamen ipsius planè mitigatus & immutatus, &que inclinatus videtur, ut diutius nobiscum manere quàm abire malit. Et sic Tragediæ nostræ lætum exitum habes. Plura alias. Benè vale. Græ-
 643, 26 Aprilis, Anno 1593.

T.

Wilhelmus Zimmerman, D.

ZZZZ 3

XXX.